

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ 2016

της Κυριακής

ΑΡ. ΦΥΛ. 1.226 - ΕΥΡΩ 2 • www.paron.gr

Του
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ Ν. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ
Καθηγήτριά ΕΜΠ

•••

Η διεθνής τρομοκρατία

Τις τελευταίες δεκαετίες είχαμε -και συνεχίζουμε να έχουμε μέχρι σήμερα- μια έντονη έξαρση της διεθνούς τρομοκρατίας. Αποκορύφωμά της ήταν το πρωτοφανές στα παγκόσμια δεδομένα τρομοκρατικό χτύπημα των μουσουλμάνων της **Αλ Κάιντα** στη Νέα Υόρκη των ΗΠΑ, το πρωί της 11ης Σεπτεμβρίου, ημέρα Τρίτη, του 2001, που άφησε πίσω του περί τους 3.000 νεκρούς. Επιχειρώντας μια σύγκριση με όσα συνέβησαν σε εμπόλεμες καταστάσεις, παραθέτουμε εδώ την επίθεση των Ιαπώνων κατά των Αμερικάνων στο Περλ Χάρμπορ της Χαβάης, που χτυπήθηκε από την Ιαπωνική Αεροπορία και καταστράφηκε στις 7 Δεκεμβρίου του 1941, όπου σκοτώθηκαν συνολικά γύρω στους 3.000 Αμερικάνους (στρατιώτες, ναύτες και αεροπόροι).

Από τον Σεπτέμβριο του 2001 η διεθνής τρομοκρατία της Αλ Κάιντα συνεχίζει να χτυπά αλύπητα σχεδόν σε κάθε γωνιά της Γης, σκορπώντας τον τρόμο και τον θάνατο. Ενδεικτικά αναφέρουμε τις τρομοκρατικές ενέργειες που συνέβησαν στην Αλγερία, στο Μάλι, στην Κωνσταντινούπολη, στη Μαδρίτη, στο Λονδίνο και αλλού.

Οι πλέον πρόσφατοι μουσουλμάνοι τρομοκράτες είναι οι αποκαλούμενοι **ISIS**, οι οποίοι είναι οι φανατικότεροι οπαδοί των τζιχάντ και έχουν ως στόχο την ίδρυση ισλαμικού κράτους, γνωστό ως χαλιφάτο. Μόνο μέσα στο 2015 και στις αρχές του 2016 έχουν διαπράξει τις εξής τρομοκρατικές ενέργειες σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Η δολοφονία των δέκα δημοσιογράφων της σκιτσογραφικής εφημερίδας «Charlie Hebdo» στο Παρίσι, στις 7 Ιανουαρίου του 2015. Η δολοφονία ανυποψίαστων ατόμων σε έξι διαφορετικά σημεία των Παρισίων στις 13 Νοεμβρίου του 2015, όπου σκοτώθηκαν συνολικά 130 άτομα. Τέλος, στις 22 Μαρτίου του 2016, σε αεροδρόμιο και ταυτόχρονα σε μετρό στο Βέλγιο, όπου σκοτώθηκαν συνολικά 35 άτομα.

Στα πιο πάνω προσθέτω την πτώση ρωσικού αεροσκάφους στην περιοχή του **όρους Σινά**, στις 31 Οκτωβρίου του 2015, όπου σκοτώθηκαν όλοι οι επιβαίνοντες (συνολικά 224 άτομα). Η πτώση προεκλήθη από εκρηκτικό υλικό που είχαν τοποθετήσει οι τρομοκράτες στο αεροσκάφος.

Είναι ανατριχιαστικό και μόνο να το σκεφτεί κανείς αν, ο μη γένοιτο, η διεθνής τρομοκρατία φθάσει στο σημείο να χρησιμοποιήσει πυρηνικά όπλα. Τότε ο φόβος και ο τρόμος που θα απλωθεί σε όλο τον πλανήτη θα φθάσει σε άφθαστα ύψη.

Γενικά, είναι εν δυνάμει τρομοκράτης ο κάθε πολίτης της Γης που μπορεί να χτυπήσει όποιον στόχο θέλει, τη στιγμή που θέλει και με τον τρόπο που θέλει. Είναι ένας αθέατος εχθρός της ανθρωπότητας. Το χειρότερο όμως είναι πως είναι αδύνατον να γνωρίζεις κανείς ποια είναι τα μακροχρόνια σχέδιά του και τι είναι ακριβώς αυτό που έχει στον νου του.

Ειδικά για τον μουσουλμάνο τρομοκράτη, η μεγάλη του δύναμη είναι η γραβιπένια του θέληση να μπορεί να ζώνεται με εκρηκτικά και να τινάζει τον εαυτό του στον αέρα, αρκεί να σκοτωθούν μαζί του όσο γίνεται περισσότεροι αντίπαλοί του. Αυτό είναι ένα όπλο κατά πολύ δυνατότερο από κάθε υπερσύγχρονο οπλικό σύστημα, ακόμα και από τις πυρηνικές βόμβες. Κοντολογίς, κανένα σύγχρονο όπλο, όσο φοβερό και αν είναι, δεν είναι ικανό να αναχαιτίσει τον άνθρωπο που δεν φοβάται να πεθάνει.

Η βάση κάθε μορφής τρομοκρατίας είναι ο φανατισμός. Η πιο ακραία μορφή φανατισμού είναι ο θρησκευτικός φανατισμός, ο οποίος φθάνει στο σημείο να εξωθεί τον άνθρωπο «**να δίνει τη ζωή του για να σώσει την ψυχή του**».

Εγώ θα έλεγα ότι δίνει τη ζωή του (που είναι η μόνη) για να κερδίσει την επόμενη (που δεν υπάρχει).

Τίθεται το ερώτημα: Τι μπορούμε να κάνουμε προκειμένου να αναμετωπίσουμε αποτελεσματικά την τρομοκρατία; Με βάση την προφανή διαπίστωση ότι η τρομοκρατία κάθε μορφής δεν είναι προϊόν παραθενογένεσης αλλά διαμορφώνεται από κοινωνικές, οικονομικές, πολιτικές και προπαντός φανατικές θρησκευτικές αιτίες, υποστηρίζουμε ότι οι λαοί της Γης οφείλουν να την αντιμετωπίσουν άμεσα και αποτελεσματικά, διαμορφώνοντας ανθρώπους με αποδυναμωμένη κάθε μορφή φανατισμού (ιδιαίτερα του θρησκευτικού φανατισμού) και έναν κόσμο πιο δίκαιο και πιο ανθρώπινο.

Η τρομοκρατική ενέργεια είναι έκφραση κάποιου ιδανικού. Πώς μπορείς όμως να νικήσεις ένα ιδανικό; Με το σπαθί; Με το σπλοπολυβόλο; Με ανταπόδοση της βίας, όπως γίνεται σήμερα, γεγονός που αναπαράγει την τρομοκρατία; Από την ιστορία γνωρίζουμε ότι ένα ιδανικό σχεδόν ποτέ δεν νικήθηκε με το σπαθί. Νικήθηκε μόνο από ένα άλλο ιδανικό. Επομένως, η ανθρωπότητα βρίσκεται μπροστά σε ένα από τα πιο δύσκολα προβλήματα που συνάντησε στο διάβα της. Άραγε, θα μπόρεσει να βρει τη λύση του; Ίδου η Ρόδος, Ίδου και το πήδημα.